

FRANSK BULLDOG

(Bouledogue Français)

Oprindelsesland: Frankrig

Anvendelse:

Selskabs- og familiehund

Klassifikation:

FCI Gruppe 9 (selskabshunde)

Sektion 11 (Små hunde af molosser-type)

Uden brugsprøve

Historie:

Som alle dogger stammer racen formentlig fra molosserne i Epirus og Romerriget. Racen er en slægtning til Engelsk Bulldog, til Middelalderens Alaner og de større og mindre franske dogge typer. Den Bulldog, vi kender i dag, er resultatet af forskellige indkrydsninger, der blev foretaget af entusiastiske opdrættere i Paris' folkelige kvarterer i 1880'erne.

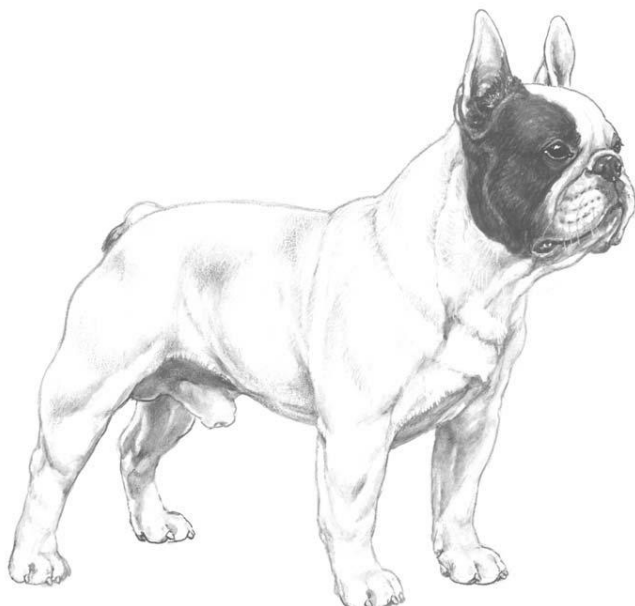
I den periode formåede Bulldoggen – der var dragernes, slagternes og kuskenes hund på det parisiske marked "Hallerne" – at besejre det bedre selskab og kunstnermiljøet med sin helt specielle fremtoning og karakter. Racen fik hurtigt stor udbredelse.

Den første raceklub blev dannet i Paris i 1880. Den første stambogsføring skriver sig fra 1885, og den første standard blev fastlagt i 1898, det år, da Den Franske Kennel Klub anerkendte racen Fransk Bulldog. Den første hund blev udstillet i 1887.

Standarden blev revideret i 1931-32 og i 1948. Den blev omarbejdet i 1986 af H. F. Reant og R. Triquet (udgivet af FCI i 1987), og igen i 1994 af Violette Guillon (udgivet af FCI i 1995) og i 2012 af Den Franske Bulldogklubs bestyrelse.

Helhedsindtryk:

Af type en molosserhund i lille format. Det er en kraftfuld hund af sin størrelse, kort, firkåret og kompakt i alle proportioner, glathåret med opstoppernæse, opretstående ører og en medfødt kort hale. Den skal virke aktiv og intelligent, meget muskuløs, af kompakt struktur og med solid knoglebygning. I udseende og i bevægelse må intet være overdrevent i forhold til andet, således at hundens generelle balance ikke forstyrres.

Vigtige proportioner:	Kroppens længde – fra skulderspidsen til sædebensknuden – er en anelse længere end højden ved manken. Kort hoved.
Temperament:	Omgængelig, livlig og glad for at lege, beskyttende og ivrig selskabshund.
Hoved:	Skal være kraftigt, bredt og kvadratisk. Hovedets hud danner symmetriske folder og rynker – uden overdrivelse.
<u>Skalle:</u>	Bred, næsten flad med meget hvælvet pande. Øjenbrynsbuerne er meget fremtrædende, adskilt af en midterfure, der er særlig udviklet mellem øjnene. Denne fure må ikke fortsætte op over panden. Nakkeknuden er meget lidt udviklet.
<u>Stop:</u>	Udtalt
<u>Ansigtspartiet:</u>	Bulldoggens hoved karakteriseres af en afkortet næseryg og en let til moderat hældning bagud af næsen. Næsen er en let "opstoppet næse".
<u>Næse:</u>	Sort, bred opstoppet næse med symmetriske og godt åbne næsebor, der vender skråt bagud. Næseborenes stilling, såvel som den skråt opadvendte næse, skal tillade normal vejtrækning gennem næsen.
<u>Næseparti:</u>	Meget kort og bredt med koncentriske og symmetriske folder.
<u>Læber:</u>	Tykk, en lille smule løse og sorte. Overlæben møder underlæben midt på og skjuler helt tænderne. Overlæbens rand er nedhængende og rundet. Tungen må aldrig kunne ses, når hunden er afslappet.
<u>Kæber, bid:</u>	Brede og kraftfulde kæber . Underkæben er skudt frem foran overkæben og vender opæfter. De nederste fortænders linie er rundet. Kæben må ikke have en sidelæns afvigelse eller drejning. Afstanden mellem fortænderne i over- og underkæben bør ikke være strengt begrænset. Det vigtigste er, at over- og underlæberne, hvor de mødes, fuldstændig dækker tænderne. Fortænder og hjørnetænder skal være tilfredsstillende udviklet. Fuldt tandsæt er ønskeligt.
<u>Kinder:</u>	Veludviklede
Øjne:	Øjnene er tydeligt synlige med et opvakt og livligt udtryk. De er lavt placerede, ret langt fra næse og ører. De er mørkfarvede, ganske store og runde. Det hvide i øjnene må ikke kunne ses, når hunden ser lige fremefter. Øjenrandene skal være sorte.
Ører:	Middelstore, brede ved basis og med afrundet spids. De er højt ansatte, men ikke for tæt sammen, og bæres opretstående. Øreåbningen vender fremefter. Huden på ørerne er fin og føles blød.
Hals:	Kort og stærk, let buet uden løs halshud, bliver bredere mod skulderen.
Krop:	
<u>Overlinie:</u>	Stiger gradvis – men ikke overdrevent – fra manken mod lænden. Denne bygning – der også kaldes karpéryg – er typisk for racen.
<u>Ryg:</u>	Bred og muskuløs, fast uden slaphed.
<u>Lænd:</u>	Kort, bred og buet
<u>Kryds:</u>	Godt skrånende
<u>Bryst:</u>	Cylindrisk og godt dybtstillet (lidt under albuerne), meget hvælvede tøndeformede ribben. Forbrystet er bredt og set forfra kvadratisk.
<u>Underlinie:</u>	Optrukken, men uden at være myndeagtig
Hale:	Naturlig kort, ideelt lang nok til at dække anus. Den er lavt ansat, temmelig lige og tyk ved roden, hvorfra den løber ud i en spids. En kroget, knudret, brækket eller forholdsvis lang hale, der ikke når neden for haseleddet er tilladt. Den bæres lavt. Selv i bevægelse må halen ikke bæres over vandret.

Lemmer:

Forpart: Lodrette og lige forben – set såvel forfra som fra siden

Skulder: Skal være godt tilbagelagt

Overarm: Kort, tyk, muskuløs og let buet

Albuer: Tætliggende til kroppen

Underarm: Kort, lige og muskuløs

Håndled: Fast og kort

Mellemhånd: Kort og let skråtstillet set fra siden.

Forpoter: Runde, kompakte og små – kattepoter – vender let udad. Tæerne er tætliggende, klørerne korte, tykke og sorte.

Bagpart: Bagbenene er stærke, muskuløse og en smule længere end forbenene på grund af den højere stillede bagpart. Set fra siden og bagfra er benene lodrette.

Lår: Godt muskuløse og faste.

Haseled: Ret lavt ansat, hverken for lidt eller for meget vinklet. Stærkt haseled.

Mellemfod: Kort

Bagpoter: Runde og kompakte, drejer hverken indad eller udad

Bevægelse: Benene bevæger sig parallelt med kroppens midterlinje – set såvel forfra **som bagfra**. **Frie bevægelser med godt fraskub.**

Hud: Fast

Pels:

Hårlag: Korthåret pels, tætliggende, skinnende og blød. Uden underuld

Farve: Fawn, brindle eller ikke brindle med eller uden hvide aftegn

Pels med farveanstrøg:

Brindle: En fawn pels med omvendt mørk brindle, der giver en "tigerstribet" virkning. En stærkt brindlet pels må ikke dække den fawn bundfarve. En sort maske kan være til stede. Begrænsede hvide aftegn er tilladt.

Fawn: Helfarvet pels i nuancer fra lyst fawn til mørk fawn. Af og til ses blegere farver på lemmerne. Ses med eller uden sort maske, selvom sort maske foretrækkes. Af og til ledsaget af begrænsede hvide aftegn.

Pels med hvide aftegn:

Brindle med moderate eller væsentlige hvide aftegn: Kaldes "pied", aftegnene er perfekt fordelt over hele hunden. Enkelte skjolder på huden er tilladt.

Fawn med moderate eller væsentlige hvide aftegn: Kaldes "fawn og hvid", aftegnene er perfekt fordelt over hele hunden. Enkelte skjolder på hunden tolereres.

Næsen er altid sort ved alle farver, aldrig brun eller blå. Helt hvide hunde accepteres, såfremt øjenrande og næse er sorte. På grund af døvhed er det ikke ønskeligt at anvende disse hunde i avlen.

FRANSK BULLDOG

Side 4 af 5

Størrelse:

Mankehøjde: Hanner: 27-35 cm

Tæver: 24-32 cm

En afvigelse på 1 cm over eller under standardens krav tolereres.

Vægt: Hanner: 9-14 kg

Tæver: 8-13 kg

Hos et racetypisk individ tolereres en vægt på 500 g mere end standarden foreskriver.

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd.

- Mange pletter hos sort brindle med hvid pels.
- Fawn og hvid pels stærkt rødpletet
- Hos fawn-farvede pelse en sort stribe langs ryggraden
- Hvide strømper hos fawn og brindlede hunde
- Lyst farvede kløer hos **brindle og fawn**.
- **Manglende karperyg.**

Alvorlige fejl:

- Overtypet, overdrevne racekarakteristika
- Næsepartiet for langt eller ekstremt kort
- Tungen synlig ved lukket mund
- Lyse øjne (rovfugleøjne)
- Vandret overlinie fra manke til lænd
- Ekstrem mangel på pigment på læber, næse og øjenlåg – øjenrandene bør aldrig være totalt uden pigment
- Tangbid
- **Krum ryg (kamel ryg)**

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Manglende type: Utilstrækkeligt racepræg der resulterer i hunde, der ikke ligner andre individer af racen.
- Totalt lukkede næsebor
- Drejet eller skæv kæbe, der resulterer i en konstant synlig tunge.
- Hunde med overbid
- Hunde med altid synlige hjørnetænder ved lukket mund.
- Flerfarvede øjne (wall eye)
- Alle andre næsefarver end sort
- Ørerne ikke opretstående
- Haleløshed, indgroet hale
- Vildkløer på bagbenene. NB: Det er forbudt at fjerne vildkløer i Danmark.
- Haseled fremadbøjet
- Lang, ruhåret eller ulden pels

- Farver, der ikke er i overensstemmelse med det beskrevne i standarden – f.eks. sort, black/tan og alle udvaskede nuancer af sort med eller uden hvide pletter.
- Størrelse eller vægt uden for standardens grænser
- Åndedrætsbesvær
- Døvhed

NB:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med ”fed” skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 18.09.2023

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MARTS 2025

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i juni 2015 ☐☐☐

Anatomiske træk

